

Arrest

nr. 318 989 van 19 december 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 september 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 augustus 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 5 september 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat T. DIERYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 23 februari 2024 een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in de zin van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De referentiepersoon is zijn Belgische partner met wie hij een wettelijke samenwoning heeft afgesloten.

1.2. Op 19 augustus 2024 neemt de verwerende partij de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker heeft een syntheseseminarie ingediend.

2.2. Artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet stelt:

“Indien de verzoekende partij een syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De syntheseseminarie bevat in casu een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift zonder werkelijke repliek op de nota met opmerkingen, wat niet kan worden beschouwd als een samenvatting ervan (zie o.a. RvS 6 oktober 2014, nr. 228.644 en RvS 3 november 2014, nrs. 229.004 en 229.005). Hiermee wordt niet tegemoet gekomen aan de vereiste van een syntheseseminarie zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet (vaste rechtspraak, zie o.a. RvS 28 november 2018, nr. 13.076 (c)).

3.2. Het enig verschil tussen het verzoekschrift en de syntheseseminarie is immers dat:

- verzoeker op pagina 4 van de syntheseseminarie voor het eerst aangeeft dat zijn Belgische partner mevrouw D. – de referentiepersoon in casu – sinds 8 mei 2024 zelfstandig thuisverpleegster in bijberoep is. Verzoeker voegt hiervan ook een bewijsstuk toe aan zijn syntheseseminarie, een stuk dat niet werd toegevoegd aan het verzoekschrift. De Raad wijst er op dat een betoog ter ondersteuning van een middel in het inleidend verzoekschrift moet worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas later aan het licht komt. Daar verzoeksters partner sinds 8 mei 2024 aan de slag ging en het beroep dateert van 3 september 2024, ziet de Raad niet in waarom verzoeker dit element niet al in zijn inleidend verzoekschrift kon uiteenzetten. Met deze bijkomende argumentatie en het ondersteunend stuk kan bijgevolg geen rekening worden gehouden;

- verzoeker op pagina 6 van zijn syntheseseminarie op het einde van het tweede middel verweerder verwijt dat deze niet ingaat op een mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM in de nota met opmerkingen – wat verweerder echter wel degelijk doet – om vervolgens te stellen dat “[...] de overwegingen in de nota met opmerkingen van verweerder, [...] daar niet aan [veranderen]. [...]” Zulks kan geenszins worden beschouwd als een daadwerkelijke repliek op de nota met opmerkingen, nu dit louter een boude stelling betreft zonder in verder in detail te treden.

3.3. Nu er geen wetsconforme syntheseseminarie werd ingediend, wordt het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend vieren-twintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA